

i Aar og saa fremdeles, saa følger det af sig selv, at Sundhedskollegiet kan udrustes saaledes, at vi aldrig komme nogen Begne med det, vi ønske. Jeg vil altsaa for mit Bedkommende selvfølgelig stemme imod denne yderligere Forhøjelse, og jeg føler mig overbevist om, at der ikke ster nogen Stade derved, i Særdeleshed da vi bevilgede de 500 Kr. i Fjor, og jeg vil anbefale saa mange, som ville staa sammen med mig paa Tingets gamle Standpunkt, at stemme imod yderligere Bevilling paa 1,300 Kr. til det kongelige Sundhedskollegium.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg skal i det hele taget ikke nærmere omtale de Forslag, som ere tiltraadte af Udvalget; for saa vidt der behøves at siges noget om dem, er det jo sagt af den ærede Ordfører, og jeg antager ikke, det vil have nogen Interesse, at jeg fremkommer med yderligere Bemærkninger om disse Sager. Jeg skal ligeledes følge det Eksempel, som den ærede Ordfører for Flertallet saa vel som den ærede Mindretalsordfører har givet, idet jeg heller ikke nærmere skal omtale de gamle Stridspunkter angaaende de provisoriske Love og det, man med Rette eller med Urette sætter i Forbindelse med dem. Derimod skal jeg gøre nogle Bemærkninger med Henhyn til Nr. 61, det vil altsaa sige: Spørgsmaalet om Tilskudet til det Kgl. Sundhedskollegium. Jeg skal derom kun bemærke, at Sagen forholder sig jo ikke saaledes, at man fra Ministerens Side har modsat sig en Forandring af Sundhedskollegiet; det er jo slet ikke Tilfældet; tværtimod, der er jo i forrige Samling forelagt et Lovforslag om Sundhedskollegiets Omordning, og jeg tror ikke, at man egentlig her fra Tingets Side havde noget væsentligt imod det Forslag, for saa vidt angaar Omordningen af Sundhedskollegiet selv, det tror jeg ikke — jeg kan naturligvis ikke sige det med fuldkommen Sikkerhed, fordi dette Forslag kun kom til 1ste Behandling, og der ikke blev afgivet nogen Betænkning, men 1ste Behandling tydede ikke paa, at man havde noget, i alt Fald principielt, at indvende imod den Omordning af Sundhedskollegiet, som jeg havde tænkt mig, og som var foreslaaet i Henhold til lange Overvejelser fra de særlig saghyndige. Forandringen skulde jo gaa ud paa, som de Herrer maaste ville erindre, at man i Stedet for det nuværende Sundhedskollegium, der bestaar af temmelig talrige Medlemmer, som med Undtagelse af Defanen, ere ulønnede, vilde sætte et Sundhedsraad, som kun skulde bestaa af nogle saa, men lønnede Medlem-

mer, om hvilke man altsaa kunde vente, at de kunde ofre sig mere udelukkende til denne Opgave, end Tilfældet nu kan være. Man mente paa den Maade at kunne afhjælpe nogle af de Ulemper, som hæbe ved det nuværende Sundhedskollegium, og navnlig at kunne fremkalde en hurtigere Ekspedition af de administrative Sager. Jeg tror som sagt ikke, at det egentlig var Anstødsstenen, at man ikke syntes om det da forelagte Forslag eller at jeg skulde have søgt at gennemføre en anden Ordning af Sundhedskollegiet end den, jeg da foreslog, for at kunne vente Tingets Bifald; men Sagen var den, at man ikke vilde behandle Spørgsmaalet om Sundhedskollegiets Organisation, førend der tillige kunde foreligge til Behandling de to andre under Sundhedsvæsenet hørende vigtige Opgaver, nemlig den ene om Omdannelsen af Distriktslægeinstitutionen eller det Spørgsmaal overhovedet, om Distriktslægeinstitutionen skulde bibeholdes i sin nuværende Form eller ikke, og det andet Spørgsmaal om Apotekervæsenet. Disse to Spørgsmaal ere imidlertid af et saa stort Omfang og ville kræve saa mange forberedende Overvejelser, at det maa være enhver klart, at naar man vil stille den Fordring, saa kunde den ikke tilfredsstilles saa hurtigt, og det er Grunden til, at jeg ikke paa ny i Aar har forelagt Forslaget om en Omordning af Sundhedskollegiet. Det er ogsaa derfor, jeg tillader mig at bemærke i Anledning af noget, som den sidste ærede Taler bebrejdede den ærede Ordfører, at der er en væsentlig Forstel paa Situationen i Aar og i Fjor: i Aar foreligger der ikke noget saabant Lovforslag, og i Aar er der derfor ingen Grund til at sige: Vi vilde vente og se, hvad der kommer ud af den Lov, thi den foreligger ikke, og efter hvad der passerede i Fjor, kan det overhovedet ikke antages, at der i en meget nær Fremtid vil blive vedtaget noget andet angaaende disse Forhold end det, der nu gælder, og som Følge deraf blive vi nøbde til at beholde det nuværende Sundhedskollegium rimeligvis en Stund endnu, og altsaa efter min Mening ogsaa udruste det saaledes, at det er i Stand til at løse de Opgaver, som foreligge for det. Det er overhovedet en stor Misforstaaelse af den sidste ærede Taler, naar han synes at ville fremstille Sagen saaledes, at det, det her gælder om, er en Kamp, hvor man skal finde paa forskellige Vangsmidler mod mig for at saa mig til at gøre et og andet, som fra dette Tings Side ønskes. Det behøves aldeles ikke, ligesom det overhovedet ikke er for min Fornøjelses Skyld, at Sund-